

EXPRESS

ILUSTROWANY

ROK III

ŁÓDŹ, NIEDZIELA, 9 MAJA 1948 ROKU

Nr 127 (781)

Strajk powszechny w USA

zagroza po raz pierwszy w dziejach Stanów Zjednoczonych. — Walka zaostrza się z dnia na dzień

Wielka fala strajków ogarnia Stany Zjednoczone. Obecnie w USA strajkuje już ponad pół miliona robotników w różnych gałęziach przemysłu.

Prasa amerykańska pisze o groźbie pierwszego w historii Stanów Zjednoczonych strajku powszechnego. W jednych tylko zakładach samochodowych General Motors liczba robotników, mających przystąpić do strajku wynosi 2 miliony 250 tysięcy.

Opierając się na antyrobotniczej ustawie Taft-Hartley, wielkie koncerny amerykańskie przygotowują się do walecznej rozprawy ze związkami zawodowymi. Aby mieć „legalny” powód do zduszenia w zarodku akcji strajkowej zgodnie z ustawą Taft-Hartley wielu przedsięwzięć przeprowadziło fikcyjną obniżkę cen na swe produkty, przeciwstawiając tę „obniżkę” „wygórowanym” żądaniom robotniczym”. Jednakże ogłoszone przez oficjalny urząd federalny cyfry zysków wielkich koncernów amerykańskich wykazują, że „obniżki” te nie stanowią nawet 1 procent zwiększonych zysków tych przedsiębiorstw i nie wpłynęły w najmniejszym stopniu na obniżkę cen detalicznych ich wyrobów.

Dla przykładu warto przypomnieć zyski koncernu United Steel, które wyniosły w roku ubiegłym 153 miliony dolarów, podczas gdy cała suma zareklamowanej „obniżki” cen na wyroby tego przedsiębiorstwa nie przekroczyła kilku milionów dolarów. W przemyśle mięsnym, gdzie strajkuje obecnie 100.000 robotników, zyski wyniosły w 1947 roku 144 miliony dolarów, podczas gdy do chód przedwojenny tego przemysłu nigdy nie przekraczał 36 milionów dolarów. W ciągu trzech lat od zakończenia wojny przemysł tekstylny osiągnął zyski równe całkowitej wartości zainwestowanego kapitału, płace zaś robotników pozostały niezmiennione.

Olbryznie zyski koncernów kapitalistycznych, wzrastające nieustannie w tym samym czasie, gdy wzrost kosztów utrzymania coraz bardziej zmniejsza realne płace robotnicze, wywołuje wielkie rozgoryczenie wśród mas robotniczych, czego dowodem jest spontaniczność

Przyjaźń młodzieży umacnia się we wspólnej pracy

Do Belgradu przybyła delegacja polskich młodzieżowych brygad pracy, aby podpisać umowę z brygadami pracy młodzieży jugosłowiańskiej o wzajemnej wymianie brygad pracy.

Młodzież polska podpisała już umowę dodatkową z młodzieżowymi brygadami pracy w Czechosłowacji. Przewidziano jest również podpisanie umów o wymianę brygad pracy z Bułgarią i Albanią.

Robotnicy włoscy walczą przeciw wyzyskiwaczom

W Palermo na Sycylii robotnicy owdładnęli jedną ze stocznicy i postanowili ją prowadzić bez personelu administracyjnego. Stało się to wskutek lockoutu, ogłoszonego przez zarząd stocznicy. Kiedy personel administracyjny opuścił lokal biurowy, zajęły go komitety robotnicze.

wielu strajków i jednogłośnie prawie podejmowane uchwały w sprawie strajków przez robotników wielkich koncernów.

Moskiewska gazeta „Trud” w artykule zatytułowanym „Monopoliści amerykańscy zwalczają związki zawodowe” stwierdza, iż nie zważając na rozpętaną nagonkę na związki zawodowe, aresztowania i deportacje, amerykańscy robotnicy zorganizowani w związkach nie ustają w swej działalności i trwają w walce o swoje prawa.

Jako przykład wytrwałości amerykańskich robotników służyć może strajk robotników przemysłu mięsnego, którego nie udało się złamać ani za pomocą gróźb ani represji. Robotnicy amerykańscy zdecydowani są bronić wszelkimi siłami swoich praw i swojej wolności.

Życie i zdrowie robotnika

przedmiotem najwyższej troski rządu ZSRR

Ministerstwa przemysłowe w ZSRR wyasygnowały w r. b. niemal miliard rubli, t. zn. o 200 milionów rubli więcej niż w roku ubiegłym na ochronę pracy.

Celem polepszenia warunków pracy górników radzieckich, w kopalniach ustawiono nowe potężne urządzenia wentylacyjne. W kopalniach Zagłębia Donieckiego urządzono komunikację pod-

ziemną, przewożącą górników z szybów do miejsca pracy.

Dzięki wprowadzeniu w hutnictwie radzieckim najnowszych osiągnięć w dziedzinie bezpieczeństwa pracy, ilość nieszczęśliwych wypadków wśród robotników zmniejszyła się dwukrotnie w porównaniu z okresem przedwojennym.

Polityk i komediant

Dulles mówi duchownym o pokoju, a za chwilę na Wall-Street jest znów podżegaczem

Z Nowego Jorku donoszą, że John Foster Dulles, doradca polityczny organów kierowniczych partii republikańskiej wygłosił na konferencji duchownych protestanckich przemówienie, poświęcone sytuacji międzynarodowej.

Na konferencji tej uchwalono t. zw. **pozytywny program pokoju**, w którym potępiona została propaganda wojenna oraz historyczna psychoza, szerzona w Stanach Zjednoczonych.

John Foster Dulles, przemawiając do amerykańskich duchownych protestanckich, którzy wystąpili przeciwko propagandzie wojennej, oświadczył, że **wiadomo, iż „przywódcy radzieccy nie pragną wojny”**. Mówca dalej zaznaczył, że „ostateczne cele komunizmu pokrywają się z celami chrześcijaństwa, a różnica polega na metodach działania”. W

końcu Dulles oświadczył, że **„wojna osłabiłaby ustrój amerykański i przyniosłaby korzyści komunistom”**.

W kilkanaście godzin później Foster Dulles wygłosił przed inną publicznością, zebraną w jednym z nowojorskich klubów, drugie przemówienie, w którym **wrócił do swej roli podżegacza**. Jak podaje agencja Reutera — Dulles w ostrych słowach zaatakował „działalność komunistów na całym świecie”.

Mówca wypowiedział się za utworzenie specjalnego departamentu, któryby rozporządzał wielkimi funduszami w celu **„zahamowania pochodu komunizmu”**. Dulles uważa, że „będzie to odpowiedzialne przedsięwzięcie, które należy podjąć dla utrwalenia pokoju”. Mówca zaznaczył, że **temu celowi służy również plan Marshalla**.

Wygrany przedostatni etap! Dziś kolarze u mety

Twórca zwycięstwa

Cały świat potępia alerząd USA pochwała...

W dalszym ciągu z całego świata nadchodzą wiadomości o oburzeniu, wywołanym przez masowe morderstwa w Grecji.

W parlamencie norweskim poruszona została sprawa zbrodni dokonywanych przez rząd faszystowski na demokracjach greckich. Parlament uczcił pamięć straconych patriotów greckich dwuminutową ciszą.

Wybitne osobistości norweskie zamierzają wystosować pismo do generalnego sekretarza ONZ Trygve Lie, ażeby doprowadzić do interwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie masowych egzekucji w Grecji.

Grecki minister Rendis otrzymał pismo od amerykańskiej misji pomocy dla Grecji wyrażające zadowolenie z przeprowadzenia ostatnich egzekucji oraz uznanie dla Rendisa, że „nie podał się naciskowi z zewnątrz”.

Oficerowie Hitlera na żo'dzie u Brytyczyków

W Brytyjskiej strefie okupacyjnej szkoli się 250 oficerów niemieckich, którzy następnie mają być wysłani do Unii Płd. Afrykańskiej, jako instruktorzy wojskowi. Należy dodać, że armia Unii Płd.-Afrkańskiej wchodzi w skład brytyjskiej armii imperialnej.

Wysłani do Unii oficerowie niemieccy zachowują te stopnie służbowe, jakie posiadali w wojsku niemieckim i otrzymują uposażenie odpowiadające uposażeniu oficerów brytyjskich.

O trwały rozejm Chwilowy spokój w Jerozolimie

Wczoraj w południe zawarte zostało w Jerozolimie tymczasowe zawieszenie broni między Żydami i Arabami. Zawarcie stałego rozejmu Żydzi uzależniają od otwarcia drogi Jerozolima — Tel-Awiv. Arabowie gotowi są zgodzić się na przepuszczenie transportów z żywnością i wodą pod warunkiem, że nie będzie dowożona broń ani posiłki wojskowe.

W północnej Palestynie w Acre wybuchła epidemia tyfusu.

Anglia straci — Niemcy zyskają

Angielska prasa labourzystowska wyraża obawę, że warunki narzucone Wielkiej Brytanii przez plan Marshalla zaszkodzą planowi nacjonalizacji przemysłu stalowego. Jak utrzymuje „Weekly Express” amerykańscy monopoliści będą usilowali za wszelką cenę przeszkodzić realizacji planu upaństwowienia przemysłu stalowego.

Niemieccy businessmeni natomiast po pierają przemysł niemiecki dążąc do jego odbudowy. Tylko dziesiąta część niemieckiego złomu żelaznego będzie dostarczona państwu sojuszniczemu, reszta zaś pozostawiona będzie na użytek przemysłu niemieckiego, donosi dalej pismo.

W trzecią rocznicę Zwycięstwa

Święcimy dzisiaj dzień Zwycięstwa. Święcimy po raz trzeci rocznicę pamiętnego dnia 9 maja 1945 roku, w którym nieodbitki armii hitlerowskich, rozbite, zdruzgotane i ścigane aż do samego serca Niemiec, zmuszone zostały do bezwarunkowej kapitulacji.

Siła, która zadecydowała o zwycięstwie, siła, która zadała główne i rozstrzygające ciosy niemieckiej machinie wojennej okazał się Związek Radziecki i jego armia. Okazało się nią państwo, które zniosło wyzysk człowieka i zniosło ucisk narodowościowy i społeczny. Państwo, które oparło się o zasadę przyjaźni i braterskiego współzycia między narodami i rzeczywistego głębokiego szacunku dla najwyższych wartości cywilizacji ludzkiej. Nie było to kwestią przypadku, gdyż wojna, zwycięsko zakończona trzy lata temu, była w najgłębszej treści wojną o prawdziwą wolność ludów i narodów, była wojną mas ludowych przeciw faszyzmowi w obronie praw ludzkich narodowych i społecznych, w obronie demokracji i postępu.

W skład wojennej koalicji antyfaszystowskiej wchodziły również inne siły, ale jak wykazały ogłoszone niedawno dokumenty, ich główną troską było osłabienie sojusznika, dźwigającego na swoich barkach podstawowy ciężar wojny, osłabienie Związku Radzieckiego. Liczyli na to i dążyli do tego przez sabotowanie współdziałania między mocarstwami, przez rozmyślane zwleknięcie z działaniami wojennymi na Zachodzie, przez konszachty z hitlerowskimi dyplomatami i politykami za plecami Związku Radzieckiego.

Stany Zjednoczone i Anglia przystąpiły do właściwych działań wojennych do

POSZUKUJEMY FIRMY LUB OSÓB,
które podejmą się PRANIA ODDIEŻY
ROBOCZEJ i OCHRONNEJ (około 1.000
kompletów miesięcznie) we własnych
urządzeniach (pralni).

Oferty z podaniem warunków kierować do Wydziału Administracyjnego
Elektrowni Łódzkiej, ul. Daszyńskiego
58, pokój 72.

KUCHARKA

z referencjami, która podejmie się jedno
cześnie sprzątania, może się zgłosić do
3 osobowej rodziny.
Osobny pokój służbowy do dyspozycji.
Zgłoszenia od godz. 10 do godz. 12 i od
18 do 20. Al. Kościuszki 48 m. 3.

5072-k

piero wówczas, kiedy armia radziecka odniosła szereg decydujących zwycięstw nad armiami hitlerowskimi. Kiedy kregostup potęgi militarnej III Rzeszy był już faktycznie przetrącony.

Na tym końcowym etapie także Związek Radziecki okazał się siłą, która zadecydowała o zwycięstwie. Fakt ten przekreślił wiele rachub i planów zarówno zakulisowych reżyserów jak i kierowniczych osobistości rządu amerykańskiego i angielskiego.

Zwycięstwu nie można było przeszkodzić, podjęto więc szereg prób, aby pozabawić świat jego owoców.

Jesteśmy tych prób naoczniymi świadkami. Do nich zaliczyć należy przede wszystkim próbę odrodzenia militarnej i wojennej-przemysłowej potęgi Niemiec w postaci państwa zachodnio-niemieckiego.

Nie może nikogo zdumiewać, że wielkie monopole amerykańskie, które decydują dziś o polityce Stanów Zjednoczonych i które przed wojną a w dużej mierze również podczas wojny współpracowały z trustami i kartelami niemieckimi i ciągnęły z tej współpracy kolosalne zyski, dzisiaj otaczają żywą sympatią i czują opieką te same trusty i kartele niemieckie, wielkich winowajców i wielkich przestępców wojennych, Kruppów, Thyssenów i Sp. Nie może zdumiewać, że ludzie którzy we własnym kraju popierają prawo lynchu i hańbiącą dyskryminację rasową, okazują najwyższą wyrozumiałość dla winowajców zbrodni ludobójstwa, dla katów i morderców, którzy swoje zbrodnie na narodach europejskich popelniali w imię „czystości rasowej“.

Jednym z doniosłych następstw zwycięstwa nad faszyzmem i imperializmem niemieckim jest fakt, że dzisiaj niewątpliwie trudniej jest głosić teorie, uzasadniające gwałt i przemoc, wyzysk i ucisk, nierównoprawność ras i narodów, że dzisiaj niewątpliwie łatwiej jest piętnować takie zjawiska i przygwałdzając ich sprawców w opinii świata.

Nie wolno zapominać przy tym, że historia wojenna i podżegania do wojny wygrażanie bombą atomową, oraz polityka przekupstwa i brutalnego gwałtu nie są dowodami siły. Przeciwnie — są to dowody słabości obozu imperialistycznego.

Najistotniejszym źródłem tej słabości jest klęska faszyzmu i imperializmu niemieckiego. W jej wyniku, poza orbitą wpływów imperializmu znalazło się wiele krajów i narodów, które dzisiaj wszystkie swoje siły oddają w służbę obrony pokoju i niepodległości. W jej wyniku wszelkie próby wskrzeszenia militarnej potęgi Niemiec, jako instrumentu działania światowej reakcji i całego obozu imperialistycznego, muszą zawieść zarówno w stolicy Niemiec — Berlinie,

jak i na znacznym obszarze Niemiec od Odry aż po Łabę.

Zwycięstwo nad faszyzmem i imperializmem niemieckim zdecydowanie i trwale zmieniło międzynarodowy układ sił na korzyść obozu demokracji, postępu i pokoju i na niekorzyść sił imperializmu, wojny i agresji. Tego faktu nic nie jest w stanie zmienić ani odwrócić.

Zwycięstwo nad faszyzmem i imperializmem niemieckim przyniosło wielu narodom wolność. Narodowi polskiemu przyniosło ono ocalenie przed fizyczną zagładą, przyniosło zjednoczenie wszystkich przastarych polskich ziem w granicach niepodległego państwa, przyniosło niepowtarzalną historyczną szansę rozkwitu i dobrobytu.

W niedawnej przeszłości, w krwawej walce na polach bitew, żołnierz i partyzant polski dawał nieustannie dowody, że dla wywalczenia wolności i niepodległości nie szczędził ofiary życia. Dzisiaj naród polski w codziennej pracy, w twórczym wysiłku daje nieprzerwanie dowody, że nie pozwoli wyrzeć sobie owoców krwawo wywalzonego zwycięstwa.

Dziś w Julianowie WIELKA CAŁODZIENNA Zabawa Ludowa

„Głos Robotniczy — swoim Czytelnikom“

10 orkiestr przygrywać będzie do tańca.

Występy artystyczne ulubieńców publiczności z Steicą Górską, Adolfem Dymszą na czele. Mecz bokserski: ZRYW — WŁOKNIARZE. Bułat P. S. S.

Wstęp za biletem normalnym — 150 zł., ulgowym dla członków Z. Z. — 100 zł., dla stałych czytelników „Głosu Robotniczego“ — 20 zł.

Kino „BAŁTYK“ Kino „WOLNOŚĆ“

W poniedziałek, dnia 10 maja
PREMIERA filmu produkcji polskiej

„STALOWE SERCA“

Dwa różne oblicza

Dwie przyjaciółki nachylone ku sobie w lustrze, pytają siebie przyjaźnie: „Która z nas starsza?“ — „Rówieśniczki jesteśmy“ — odpowiadają obie równocześnie.

Więc jak się to stało, że twarz Ewy wygląda starszo i nieświeżo, podczas gdy Ziuta promienieje młodością i pięknym wyglądem? Odpowiedź prosta:

Ziuta używa codziennie matowego kremu „Anida“, którego nie wzbraniają jej używać rodzice, rozumiejąc, że każda skóra z czasem niszczeje i potrzebuje odpowiedniej odżywki, aby się nie starzeć i nie zatracać barwy.

Używa ponadto pudru „Anida“, który nadaje jej cerze piękny, matowy wygląd.

5134k

Codzienna nowelka „Expressu“

Romantyzm i miłość

Kiedy pani Zofia Ostrzycka zaczęła studiować medycynę jej kuzynki były szczerze zgorznione.

— Kobieta i medycyna? — wrzeszczały ramionami: był to bowiem jeszcze czas, kiedy panny myślały tylko o małżeństwie, nie o nauce.

Ale Zofia Ostrzycka poszła z pradem czasu — i nigdy tego nie pożałowała.

Wiele zmieniło się od tego czasu, ale doktor Zofia Ostrzycka, wybitna specjalistka chorób płucnych, oddaje się swemu zawodowi z niezmiennym entuzjazmem, choć włosy ma już zupełnie siwe i gęsta sieć zmarszczek pod oczyma.

Dzisiaj, w ten niedzielny wieczór siedzi pani Ostrzycka w wygodnym i poważnym jak zawsze w gabinecie i gra w szachy z przyjaciелеm swoich najmłodszych lat Witoldem Bilińskim.

Z sąsiedniego pokoju dobiegają do niej dźwięki wesołej jazzowej muzyki.

— Kochany panie Witoldzie — uśmiechnęła się w pewnej chwili lekarka — czuje, że chciałby pan zapalić cygaro

Mężczyzna przez sekundę zawałował się.

— Moja droga, czyż ośmieliłbym się palić w pani pokoju?

— O, teraz pała wszędzie, w całym domu, a pan jest niezwykle uprzejmy, że poświęcił mi cały wieczór.

— Pani wie chyba sama o tym, że nie mógłbym milej spędzić dzisiejszego wieczoru. Czy jednak Irena nie pali ostatnio zbyt wiele? Ja wiem, że jako jedyna swoją wnuczkę kocha ją pani ogromnie, mam jednak wrażenie, że ta urocza dziewczyna tyranizuje panią!

— Może ma pan rację! Ale przyrzekłam sobie kiedyś, że będę dla niej zawsze bardzo dobra, że postaram się zastąpić jej rodziców, którzy w tak tragiczny sposób zginęli w roku 1939... Chciałabym, żeby była szczęśliwa...

Witold Biliński zastanowił się.

— Szczęśliwa... czyż dzisiejsza młodzież zna wartość szczęścia? Przecież oni myślą tylko o sportach, o rekordach, o technicznych wynalazkach, nie mają czasu na romantyczną miłość, która w życiu naszego pokolenia odgrywała rolę najbardziej zasadniczą! Cho-

ciażby wnuczka pani: ustawicznie chodzi na piływalnię, gra w piłkę, studiuje na Politechnice radiotechnikę, a Jana Marskiego, swojego wielbiciela traktuje wyłącznie tylko jak kolegę.

Z dezaprobatą potrząsnął głową.

— Czy właściwie on chce się z nią ożenić? I czy ona go kocha? Trudno o tym sądzić, patrząc na tych dwojga. Tak, tak, kochana pani Zofio! Minęły już czasy galanterii, wierności, czasy pełne czaru i poetyczności!

Tu pan Witold Biliński umilkł — i nie zauważył ostatniego posunięcia swojej partnerki.

— Stracił pan królową: i przegrał pan partię! — pami Zofia uderzyła palcami po szachownicy.

— Przegrałem znowu! — westchnął siwy dżentelmen i spojrział na zegarek.

— Jest już późno, muszę panią pożegnać!

— Tak, jest już późno, goście mojej wnuczki pewnie już się rozeszli! Ale dla czego Irena nie przyszła powiedzieć mi „dobranoc“? Pójdziemy do niej.

Młoda dziewczyna leżała w swoim pokoju na tapczanie, z głową ukrytą między rekami.

— Irenko, co ci się stało?

— Nic, nic!... smutno mi, że Jan nie przyszedł dzisiaj do mnie, że wyjechał...

— Placzesz?

— Tak, napisałam do niego żeby już więcej nie przychodził do mnie!

— To dobrze.

— A może niedobrze?... bo przecież chciałabym, żeby w dalszym ciągu przychodził!

W tej samej chwili odezwał się telefon, stojący w kącie pokoju. Młoda studentka podbiegła do aparatu... i zaraz potem rozjaśniła się jej twarz.

— Babuniu, to Jan! Pyta, czy chcę zostać jego żoną... wyjechał z Łodzi tylko dlatego, że chciał mnie ukarać za mój flirt z Romanem... pyta się czy może jutro przyjechać... Tak Janku, tak! Zaraz potem aparat umilkł, ale Witold Biliński potrząsnął znowu głową.

— Co za czasy, co za odwaga! Gdzież jest romantyzm tych najpiękniejszych chwil, jakimi są oświadczenia! Przecież to prawdziwa profanacja oświadczać się pannie przez telefon!

W zamysleniu opuścił pokój młodej studentki, ale zegnając się potem z jedyną kobietą, którą kiedyś kochał, szepnął, całując jej dłoń.

— A może jednak ta dzisiejsza młodzież trzeźwa i praktyczna jest szczęśliwsza, niż my? O, gdybym i ja miał kiedyś tyle śmiałości, co Jan... z całą pewnością byłaby pani dzisiaj moją żoną, droga pani Zofio!

PRZYGODY WICKA I WACKA

WACEK: — Witam panów!...
SZABERSKI: — Moje najniższe!
LITERAT: — A odkąd to pan nia-
ką został, panie Waciu?

WACEK: — Wicusz poszedł skakać z
wieży spadochronowej, a mnie na po-
ciechę wypożyczyła sąsiadka córeczkę
na spacer do parku...

WACEK: — Trochę się zagadałem,
a tu już czas na obiad.. Heniutko!
Gdzie Heniutka? Chodź, moje dziecko,
maszerujemy do domu!

SASIADKA: — Czyż to dziecko?
A gdzie moja Heniutka?...
WACEK: — Więc to nie Heniutka?
To musiałem się pomylić!...

Miasto zaciąga pożyczki na kupno wozów tramwajowych

Onegdaj odbyło się posiedzenie Kolegium Zarządu Miejskiego, na którym uchwalono zaciągnąć średnioterminową pożyczkę (na okres 3 lat) w wysokości 130 milionów złotych na zakup 40 nowych wagonów silnikowych dla tramwajów miejskich i dojazdówek.

Pożyczka zaciągnięta będzie w Banku Komunalnym.

Poza tym Kolegium uchwalilo zaciągnąć na takich samych warunkach pożyczkę 30 milionów złotych na przyłączenie 400 domów łódzkich do miejskiej sieci wodociągowej (sprawę tę szczegółowo omawiamy na innym miejscu).

Postanowiono też wystąpić do Ministerstwa Przemysłu i Handlu z wnioskiem o powierzenie gminie miejskiej sprawy rozdziału energii elektrycznej.

Elektrownia ma tylko produkować prąd, a Zarząd Miejski ma rozprowadzać energię elektryczną, ma kierować rozbudową sieci elektrycznej, ustalając kolejność oświetlenia ulic i t. d.

Elektrownia warszawska prowadzi w spółzawodnictwie pracy

Zakończony został pierwszy miesiąc spółzawodnictwa pracy między Łódzką a warszawską Elektrownią.

Pierwsza dekada przyniosła nieznaczne zwycięstwo łódzkiej załodze, w drugiej dekadzie nastąpiło wyrównanie, w trzeciej jednak załoga warszawska zdołała wyprzedzić załogę łódzką.

Wczoraj podsumowano wyniki z całego miesiąca i okazało się, że w tym okresie Elektrownia Łódzka zdobyła 726 punktów, natomiast warszawska — 760 a więc o 34 punkty więcej. (s)

Poniosła śmierć wyskakując z tramwaju

Plac Leonarda był onegdaj miejscem tragicznego wypadku.

O godz. 21.20 podążał tędy w kierunku Chojen tramwaj linii 5. z którego na zakręcie, tuż przed cyrkiem, usiłowała wyskoczyć Maria Kowalska, zam. w Rudzie Pabianickiej, przy ul. Polarnej 20.

Nieszczęśliwa kobieta dostała się pod koła tramwaju i poniosła śmierć na miejscu.

Zbrodniczy komisarz

Komu znana jest działalność Roeder?

Komisarz niemieckiej policji kryminalnej Roeder, urzędujący podczas okupacji w Łodzi, „Dienststelle K. 1” pokój 177, dysponujący telefonem nr. wewn. 69 — dał się dotkliwie we znaki ludności polskiej i żydowskiej. Przyczynił się do masowych aresztowań, wywożenia do obozów koncentracyjnych.

Każdy, kto zna zbrodniczą działalność tego zbrodniarza, proszony jest o zgłoszenie się do Sądu Okręgowego, pokój 211 do prok. Lawenberga.

Ponad 400 domów

otrzyma w rb. dobrą wodę z sieci miejskiej. — Lokatorzy pokryją połowę należności i skorzystają z półrocznych kredytów

Brak wody jest jedną z najdotkliwszych bolączek łódzian. Na ogólną liczbę ponad 10.000 domów w Łodzi, do miejskiej sieci wodociągowej przyłączonych jest zaledwie 700 budynków, których lokatorzy — mają pod dostatkiem dobrej i czystej wody.

Nie można już tego natomiast powiedzieć o lokatorach, zmuszonych do używania żelazistej wody studziennej, tłoczzonej przy pomocy motorów elektrycznych do lokalnych zbiorników i kranów.

W jeszcze gorszym zaś położeniu znaj-

dują się ci wszyscy, którzy w ogóle nie mają żadnej wody — ani z wodociągów miejskich, ani ze studzien.

Tysiączne rzesze łódzian odbywają codziennie, a nieraz kilka razy dziennie, dalekie wędrówki z wiaderkami w rękę w poszukiwaniu tego niezbędnego do życia artykułu. Niektórym, jak mieszkańcom Bałut, wodę dowożą codziennie autocysterny Straży Ogniowej, inni jeszcze korzystają z wody z hydrantów ulicznych, płacąc za nią ustalone opłaty od każdego wiaderka.

Przedsiębiorstwo miejskie Kanaliza-

cja i Wodociągi już od 1945 roku zabiegało o specjalne kredyty, dzięki którym możnaby przyłączyć do sieci wodociągowej dalszą ilość domów, położonych wzdłuż wybudowanej i czynnej sieci.

Niestety kredytów tych miastu naszemu nie przyznano, natomiast udzielono obecnie na ten cel średnioterminowej pożyczki w wysokości 30 milionów złotych, dzięki której można będzie jeszcze w ciągu roku bieżącego doprowadzić wodę miejską do przeszło 400 nieruchomości.

Do sieci wodociągowej przyłączone będą przede wszystkim domy na ul. Piotrkowskiej oraz na jej przecznicach. Chodzi o jak najszybsze zlikwidowanie na tych ulicach hydrantów ulicznych „Zdroje uliczne” hamują w poważnym stopniu ruch kołowy na ulicach, toteż władze postanowiły, aby do października rb. znikły one ze wszystkich główniejszych ulic miasta, a także z arterii wylotowych.

Należy zaznaczyć, że na terenie Łodzi znajduje się 50 takich „zdrojów ulicznych”.

Jeślibyśmy nawet otrzymali większe kredyty — w tym roku nie dałoby się już nic więcej zrobić w tym kierunku. Po prostu nie starczyłoby wody dla dalszych domów. Ale na przyszły rok sytuacja ulegnie radykalnej zmianie. W pełnym toku są bowiem prace, związane z wierceniem szeregu studzien głębinowych, dzięki którym ilość wody dostarczanej do miasta będzie znacznie większa, a więc na przyszły rok znowu będzie można przyłączyć do sieci znaczną liczbę domów łódzkich.

Koszt przyłączenia jednej nieruchomości do sieci wodociągowej wynosi od 200 do 400 tysięcy złotych. Połowę należności będzie jak dotąd pokrywał Zarząd Nieruchomości, a resztę — lokatorzy z dobrowolnych składek.

Dowiedujemy się przy okazji, że przedsiębiorstwo Kanalizacja i Wodociągi postanowiło iść jak najbardziej na rękę lokatorom, którzy przypadające na nich sumy będą mogli spłacać ratami. Lokatorom będą udzielane kredyty do 6-ciu miesięcy. (o)

Zmiany od dzisiaj w komunikacji kolejowej i autobusowej

Z dniem dzisiejszym wszedł w życie nowy rozkład jazdy dla państwowych kolei i autobusów PKS-u.

Łódź otrzymała bezpośrednie połączenie z Zakopanem trzy razy w tygodniu — w poniedziałki, środy i piątki, przy czym pociąg do Zakopanego będzie odchodził z Łodzi Fabr. o godz. 20.50.

Pociąg pośpieszny z Łodzi Fabr. do Bytomia odchodzi o godz. 16.12, zaś tra- sę jednego z pociągów pośpiesznych Warszawa — Łódź Fabr. przedłużono do Jeleniej Góry.

Uruchomiono też nową parę pociągów pasażerskich z Łodzi do Gdyni. Pociągi te będą odchodzić z Łodzi Kaliskiej o godz. 1.30. Na trasie Łódź Kaliska — Toruń kursuje już pociąg, odchodzący z Łodzi o godz. 1.55.

Jeżeli chodzi o komunikację autobusową, nowy rozkład jazdy również przy- stosowano do potrzeb ludności i sezonu letniego.

Na trasie Łódź — Warszawa autobusy PKS-u będą kursowały codziennie w godzinach 6.00, 6.30, 7.30, 9.00, 11.00, 13.00, 15.00, 16.30, 17.30 i 19.30, natomiast w niedziele i święta w godzinach — 7.30, 9.00, 15.00, 17.30 i 19.30.

Na linii Łódź — Piotrków — codziennie o godz. 7-ej, 8-ej, 10-ej, 11-ej, 14-ej, 15-ej, 17-ej i 19-ej, zaś w niedziele i święta — o 8-ej i 15-ej.

Na linii Łódź — Tomaszów — 6.30, 8.00, 10.00, 14.00, 15.00, 17.00 i 20.00, zaś w niedziele i święta — 14.00, 16.00 i 20.00. (k)

Nowe stawki komornego dla lokali użytkowych — od 1-go czerwca

Jak komunikuje oficjalnie Zarząd Nieruchomości, z dniem 1 czerwca br. zaczną obowiązywać nowe zasady obliczania stawek komornego w odniesieniu do sklepów, warsztatów rzemieślniczych i innych lokali użytkowych.

Dotychczas miasto podzielone było na trzy strefy. Od 1-go czerwca będą obowiązywały tylko dwie strefy, a mianowicie: do pierwszej zaliczone będą wszystkie lokale użytkowe przy ul. Piotrkowskiej, na Pl. Reymonta, na ul. Sieradzkiej oraz w czworoboku, zawieszonym między ul. Bandurskiego i Marsz. Stalina od południa, Ogrodową i Pół-

nocną od północy, Kilińskiego od wschodu i Gdańską od zachodu.

Do II strefy zaliczone będą wszystkie lokale użytkowe położone na pozostałych ulicach miasta.

Przy obliczaniu wysokości komornego stosowany będzie mnożnik 40 dla lokali w strefie II i mnożnik 50 dla lokali w strefie pierwszej, przy dotychczasowych stosunkach od metra kwadratowego powierzchni.

Związki Zawodowe oraz organizacje społeczne i polityczne będą płaciły komorne według mnożnika 40 bez względu na strefę. (s)

DONIOSŁE ZMIANY

w ubezpieczeniach społecznych. — Jednolita renta dla wszystkich i prawo do 26 tygodni leczenia

Obecny, przedwojenny jeszcze, system ubezpieczeń społecznych, nie odpowiada potrzebom mas pracujących. Dlatego też powołana została przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej specjalna komisja dla przeprowadzenia reformy w tej dziedzinie.

Komisja zebrała już dostateczny materiał w tej sprawie i zaproponowała szereg doniosłych zmian, które po uzyskaniu aprobaty rządu przesłane będą do Sejmu i jeszcze w tym roku mają wejść w życie.

Zmiany te zmierzają przede wszystkim do upowszechnienia ubezpieczeń społecznych przez objęcie jak najszerszych warstw ludności pracującej w Polsce aż do drobnych wytwórców własnej produkcji.

Dla wszystkich ma być wprowadzona jednolita renta, zapewniająca każdemu pracownikowi, który już nie może pracować, minimum egzystencji. Do zasadniczej renty dojdą jeszcze dodatki za wysługę lat, za długą pracę w jednym zakładzie, dodatki dla przodowników pracy i za owocną działalność społeczną.

Poza tym przewidziana jest jednolita, opłacana całkowicie przez pracodawcę, składka dla wszystkich rodzajów ubezpieczeń społecznych, co uprości w poważnym stopniu administrację.

Szczególnie ważne są zmiany na korzyść ubezpieczonych. Nowy system przewiduje, że Ubezpieczalnia ma się opiekować pracownikiem aż do całkowitego przywrócenia mu zdolności do pracy. Ubezpieczony będzie miał prawo leczyć się do 26 tygodni, lecz i po tym terminie nie traci żadnych uprawnień. Jeśli nie odzyskał zdolności do pracy, automatycznie przechodzi na cząstkową rentę z możliwością dalszego leczenia się aż do chwili odzyskania zdolności do pracy lub przejścia na rentę starczą.

Nowa ustawa o ubezpieczeniach przewiduje zniesienie ubezpieczeń na wypadek bezrobocia, a fundusze z tego działu przeznaczone będą na fachowe szkolenie, gdyż jest to najracjonalniej-

szą formą zapobiegania bezrobociu, które przede wszystkim grozi siłom nie wykwalifikowanym.

Powszechność, jednolitość i trwałość

systemu ubezpieczeniowego — oto główne wytyczne reformy, która będzie przedmiotem szczegółowych rozważań na jesiennej sesji sejmowej.

Uderzył o słup dostał 6 miesięcy z zawieszeniem

— Jeżeli nie ma wolnej przestrzeni widocznej — trzeba wóz zahamować. Kierowca musi każdej chwili i we wszystkich okolicznościach całkowicie panować nad maszyną — brzmia słowa prokuratora.

— Umyślnie nie chciałem hamować, bo wtedy dopiero by była marmolada! Wiozłem żywy towar, więc tym bardziej musiałem uważnie kierować 5-tonowym Mercedesem. Nieszczęście wynikło nie z mojej winy, padał deszcz, było mokro, przyczepka zarzuciła i nie to, żeby uderzyła w słup, ale mocno o niego się otarła. Patrzę — coś się ze słupa iskrzy, nawet wóz na chwilę zatrzymałem, ale myślę sobie — chyba nic się nie stało, słup stoi cały, więc dalej pojechałem.

Szofer Jan Łyszczak w ten sposób tłumaczy się na rozprawie w Sądzie Okręgowym, gdzie stanął pod zarzutem nieumyślnego spowodowania wy-

padku. „Żywy towar“, który wioził — był to transport świń, wysłany z Kalisza do Łodzi. W Pabianicach na ulicy Marsz. Żukowa, Łyszczak, wyminawszy 2 wozy, zauważył nagle pędzący w jego stronę z wielką szybkością samochód. Skreślił gwałtownie w prawo, przyczepka uderzyła w słup, podtrzymujący przewody. Wskutek uderzenia przewody spadły z izolatorów na hak żelazny. W wyniku krótkiego spięcia kable spaliły się na przestrzeni kilkuset metrów. W ciągu kilkunastu dni ulica pozabawiona była światła.

Łyszczak skazany został na 6 miesięcy więzienia z zawieszeniem.

W uzasadnieniu wyroku podano, że łagodny wymiar kary podyktowany został nienaganną przeszłością Łyszczaka, który, kierując w ciągu długich lat ciężarówkami, nie spowodował nigdy żadnego wypadku. (mp)

Odbudowa woj. łódzkiego 34 miliony złotych dla właścicieli zniszczonych gospodarstw

Województwo Łódzkie zaciera ślady zniszczeń wojennych. Obecnie przystąpiono do masowej akcji odbudowy i budowy gospodarstw.

Akcja idzie w 3-ch kierunkach: budowy nowych zagród wzorowych, budowy zagród w gospodarstwach poparcelacyjnych oraz odbudowy gospodarstw prywatnych.

Do budowy gospodarstw wzorowych powołano specjalnie przeszkolonych inżynierów, przy czym położono nacisk na maksymalne ograniczenie użycia budulca drzewnego. Zastąpi go z powodzeniem, a nawet przewyższy trwałością glina, żelazo i beton.

Przyznano specjalne kredyty na budowę zagród w gospodarstwach poparcelacyjnych. Największa ilość tych zagród powstanie w powiecie kutnowskim.

Urząd Odbudowy W. Ł. otrzymał 34 miliony złotych, celem rozprawienia kredytów wśród właścicieli gospodarstw zniszczonych. Największa ilość kredytów przypadnie na gospodarzy powiatu sieradzkiego, jako najbardziej zniszczonego wskutek działań wojennych.

Poza pomocą finansową, udzielaną jest pomoc w materiale budulcowym. (mi)

Nasze Lady

STAŁY CZYTELNIK ZE ZDUŃSKIEJ WOLI: Uwagi Pana być może zupełnie słuszne, nie poparte są jednak żadnymi konkretnymi faktami i adresem. O ile tak jest, jak Pan pisze, należy zwrócić się do Wydziału Opieki Społecznej w Łodzi, ul. Zawadzka 11 i tam złożyć odpowiednie pismo.

SIOSTRA: Dowiadaliśmy się, tak jak nas Pani prosiła, o warunki w Państwowym Gimnazjum Techniki Dentystycznej (adres: Łódź, ul. Piotrkowska 114). Niestety, bursy dla chłopców przy nim nie ma. Od przyszłego roku będzie uruchomiona, ale tylko dla dziewcząt. Może Pani jednak uda się gdzieś indziej ulokować brata, jeżeli pragnie on kształcić się w tym kierunku? Dziękujemy za serdeczny list, pozdrawiamy Panią i brata.

CZYTELNICZKA „EXPRESSU“ Z POZNANIA UL. SKARBOWA: Nie możemy odpowiadać listownie naszym Czytelnikom z powodu olbrzymiej ilości nadchodzącej co dzień korespondencji. Jest to absolutnie technicznie niewykonalne, dlatego też, prosimy jeszcze raz o nie przysyłanie znaczków pocztowych, kopert itp. Pyta nas Pani czy artretyzm jest uleczalny, czy trzeba w czasie tej choroby zachowywać dietę i jaką, czy pomaga prontosil, penicilina itp. Chętnie bardzo udzielilibyśmy Pani dokładnych odpowiedzi, gdybyśmy byli lekarzami, ponieważ jednak nimi nie jesteśmy, sądzimy, że najlepiej Pani zrobi zwracając się do człowieka najbardziej w tych sprawach kompetentnego, t. zn. właśnie do lekarza i słuchając jego zaleceń. Rozgoryczenie Pani i żal do medycyny nie są sprawiedliwe, tak samo jak żółty sławie uwagi na temat „cudownych“ leków w rodzaju peniciliny, czy streptomycyny. Że lekarstwa te nie mają „cudownych“ właściwości, to mogła Pani choćby przeczytać w prasie, nie mniej jednak, przy pewnych chorobach zastosowanie ich daje doskonałe rezultaty. Sprawa wyzdrowienia chorego nie zawsze też zależy wyłącznie od lekarza. Przede wszystkim od tego, aby zacząć się leczyć w początkach choroby, a nie wtedy gdy stan jest prawie beznadziejny. Najlepszym tego przykładem jest gruźlica, uleczalna w początkowych stadiach, a śmiertelna gdy za późno zaczyna się kurację.

MICHAŁ I MARIA Z NAWROTU: Proszę zwrócić się do Polskiego Czerwonego Krzyża, ul. Piotrkowska 236, referat poszukiwaniowych osób.

DOM skanalizowany

nowoczesny, 1-piętrowy, b. solidnej budowy (fundamenty na 4-ry piętra), 3 mieszkania, posadzka, kąpielowe, gaz, elektr., pralnia itd. w okolicy Dworca Kaliskiego — 3 mln. od Dworca w stronę miasta z ogródkiem owocowym (morele, brzoskwinie itd.) sprzedam — lub ZAMIENIĆ na jednorodzinny domek z wolnym placikiem. Oferty sub. 50780 „Czerwiec“ do adm. „Expr. Ilustr.“

139)

No co, Wiesiu, czy bardzo się gniewasz na mnie, że wciągnąłem cię do naszej służby?

Niespodziewanie objęła go w pół i serdecznie pocałowała w policzek.

— Dziękuję ci! Jestem bardzo, bardzo szczęśliwa! I myślę, że i nasz ojciec, gdyby żył, byłby z nas dumny, że poszliśmy w jego ślady!

Trzymając się za ręce brat i siostra wyszli z ciemnej sieni na ulicę. A ulica tonała w blaskach zimowego słońca: jasnych i złocistych...

Ani jeden z tych złotych promieni nie przedostał się jednak do malej, niemal niebieskiej teraz od dymu papierosów, robotniczej izby Marka Bieruli.

Po rozejściu się towarzyszy pułkownik podszedł do okna, jak gdyby spojrzeć chciał w ślad za kimś, kto lekkim krokiem szedł teraz ulicą.

Przetarł ręką powieki. Czyżby odpedzić chciał wizję dziewczyny o łagod-

nych oczach, mądrych i uduchowionych?

— Nie rozumiem dlaczego zrobiła na mnie takie wrażenie? Czy dlatego, że żyjąc w ukryciu, od dawna już nie zetknąłem się z żadną młodą kobietą? —

— zastanowił się stojący przy cieniu mężczyzna. I znowu przesunął ręką po czole. Rozumiał, że nie jest to pora na sentymenty.

Jeszcze parę sekund rozwichrzonych kontemplacji i pułkownik odwraca się.

Ma znowu twarz spokojną, skupioną.

— Tak — powiedział półgłosem do milczącego Bieruli — Przystępujemy energicznie do akcji. Siły są zmobilizowane, role rozdzielone, sprawa dancing baru „Erika“ dojrzała: jeszcze dwa, trzy tygodnie, a padną ostatnie w tej rozgrywce karty!

— Tak jest, pułkowniku! — skinął głową Bieruli i po wojskowemu stuknął obcasami.

ROZDZIAŁ DRUGI

W DALEKIM LESIE.

Śniegu w tych stronach spadło tej zimy niewiele. Mocne wichury wywiały go z lodowej powierzchni jeziora, która błyszczała teraz w blasku słońca jak srebrna posadzka ogromnego dancing-baru, po której pisał delikatnie i ślizgał się zwiernie rozchwiany na wie trze pył śniegowy...

Puszcza była wielka, jodłowa, jak ta, którą tak bardzo kochał kiedyś Stefan Żeromski.

Ogromne drzewa przysypane śniegiem stały nieruchomo. Tu, w głębi puszczy, było cicho i spokojnie, a tylko najwyższe szczyty chwiały się lekko poruszone powiewem wiatru.

Nagle buchnął strzał.

Huk roztrzępotał się wśród gałęzi drzew, prześlizgnął się po lodowej tafli jeziora, odbił o ścianę szarzejącej na przeciw puszczy i zmieniony w echo przybiegł z powrotem.

— Trafieś?

Młody człowiek zmrużył oczy i, odejmując kolbę od ramienia, uśmiechnął się.

— Zdaje się, że tak!

Podeszli na sam środek polany, na której obok padliny — przynęty leżał wspaniały lis.

— Strzał był celny: trafiłem go w serce! — skonstatował z zadowoleniem myśliwy.

Teraz z kolei i ona przymrużyła oczy.

— Tak, Heinz, umiesz celnie strzelać: i trafiać prosto w serce!

Udał, że nie rozumie tej nazbyt wyraźnej aluzji.

Pochylił się szybko i podniósł za ogon ubite zwierze.

— Ładny okaz! Ofiaruję ci go w prezencie!

Córka właściciela sąsiedniego folwarku panna Teresa Wittesheim przygryzła usta.

— Czy w przeddzień odjazdu nie ofiarujesz mi nic więcej?

Teresa od wielu już lat kocha się skrycie w przystojnym Heinzu.

Znała go od dziecka, i już wtedy, kiedy jeszcze była przed konfirmacją, nie był jej obojętny ten miły chłopak, studiujący w Królewcu.

Niecierpliwie czekała zawsze na świąteczne ferie i wakacje, bo wiedziała, że spotka wtedy znowu ideał swoich sentymentalnych, panięskich marzeń.

Syn właściciela tartaku traktował ją jednak zawsze tak, jak dziecko: dobrośliwie i pobłaźliwie. Ale kiedy w roku 1939 w lecie, szedł na wojnę i zegnał ją, młoda panna zrozumiała, iż jest w nim zakochana.

— Wróć szybko cały i zdrowy! — po wiedziała. A że w ogrodzie nie było nikogo, pocałowała go. A potem pisywała do niego na front listy, niby nie śmiała, w których jednak między wierszami można było odczytać coś więcej, niż konwencjonalne uprzejmości.

(D. c. n.)

SPORT

Dziś jedziemy po zwycięstwo!

Wczorajszy przedostatni etap znowu przyniósł sukces naszej ekipie kolarskiej. — Za kilka godzin rozegra się epilog gigantycznego wyścigu [I telefonem od specjalnego wysłannika „Expressu“]

Po lekkim „spacerku”, jaki kolarze odbyli na trasie Katowice — Kraków, nastrój wśród naszych zawodników znacznie się poprawił. Chłopcy przygotowali się do następnego etapu, na odcinku Kraków — Kielce, który tym razem brany był pod uwagę przy obliczaniu wyników. Szczególnie dużo obiecywał sobie na tej trasie Kapiak, który — jeśli chodzi o pech — śmiało może podać rękę Pietraszewskiemu. Pomimo ciężkich warunków terenowych i licznych defektów Polaków, zdołaliśmy po tym najtrudniejszym pod każdym względem etapie utrzymać pierwsze miejsce w klasyfikacji drużynowej i zdystansować ekipę czechosłowacką — naszego najgroźniejszego przeciwnika.

Pomimo wczesnej godziny popołudniowej na miejscu startu w Krakowie zebrały się tłumy publiczności, pragnącej pożegnać wyruszających w dalszą drogę kolarzy. Nadzwyczaj serdecznie podejmowano naszych braci — Czechów, którzy byli ogromnie wzruszeni doznany mi owacjami.

W pewnym momencie przed kolarzami czeskim wyrosła postać nadobnej krakowianeczki. Wrecając liderowi wyścigu Krejcu maleńki bukiet złożyła pocałunek na jego policzku. Onieśmielony początkowo Czech skromnie opuścił oczy, po czym wśród ogólnej weselości i braw publiczności pocałował krakowską piękność w usta. Wreszcie po licznych przemówieniach starter wypuścił zawodników.

Kolarze z miejsca ruszyli w szybkim tempie, które po kilku kilometrach wynosiło 40 km. na godzinę. Początkowo wszyscy jadą w jednej zbitej masie. W pierwszych szeregach widnieją czerwone koszulki Czechów, pomieszane z białymi naszych zawodników. Jadący nieco w tyle Jugosłowianie powoli zaczynają się przesuwać ku przodowi. Wybiegli wreszcie na czoło wyścigu i przez pewien czas prowadzą całą grupę, nie zdając sobie sprawy z żadnych zamiarów ucieczki. Wydawałoby się nawet, że zwalniają ją nieco tempo wyścigu. Był to jednak

ŁKS — Legia

Dziś — ciekawe spotkanie piłkarskie

W dniu dzisiejszym piłkarska drużyna ŁKS-u staje do poważnego egzaminu, jakim będzie spotkanie z cyklu rozgrywek ligowych z warszawską Legią. Mecz odbędzie się na stadionie ŁKS-u, a godz. 17.30. Dla obydwóch zespołów zdobycie cennych punktów jest bardzo ważne: Legii chodzi o utrzymanie się w czołowej grupie tabeli, ŁKS-owi natomiast — o utrzymanie się w lidze.

Inż. Kalinowski

zwyążył w konkursie Automobilkłuba

W urządzonym przez Automobilkłub Łódzki konkursie pod hasłem „Oszczędzajmy benzynę!”, który odbył się w ub. czwartek, w klasyfikacji ogólnej zwyciężył inż. Kalinowski, zużywając na maszynie Ford-Eifel 6,25 ltr. benzyny na 100 kilometrów.

Zajął on również pierwsze miejsce w kat. wozów do 2.000 cm sześć. W kat. 750 cm sześć. najlepszy wynik uzyskał Kobusiewicz, a w kat. ponad 2.000 cm sześć — Włodarczyk.

tylko manewr. Z samochodu naszego dostrzegamy nagle dwóch Jugosłowian, którzy nacisnęli na pedały, pomknęli szybko pod wznoszącą się tam górę. Oglądając się za siebie sprawdzają zachowanie pozostałej grupy. Lecz tutaj, pomimo sennej, bezwietrznej pogody nikt nie śpi. W kilkanaście sekund później ruszają się do przodu dwie białe koszulki — Salyga i Kapiak, pociągając za sobą kilku Czechów z Krejcu na czele oraz Nowoczek i Wrzesińskiego. Jugosłowianie nie długo cieszyli się prowadzeniem, bo wnet doszli ich Kapiak i Salyga, którym na kole siedzą Czesi. Niebo powoli się zaciemnia i wreszcie koło Jędrzejowa lunął deszcz. Na zawodnikach nie została nawet przysłowiowa „sucha nitka”. Spod warstwy błota nie można już rozpoznać numerów.

Po kilku kilometrach następuje pierwszy wypadek — na ziemię pada Salyga. Chwyta się za rękę. Msi to być coś poważnego, dostrzegamy bowiem, że zabierają go na samochód. A więc wycofał się jeden z najlepszych naszych kolarzy, a na pewno najbardziej koleżeńskich. Inni jednak jadą dalej w szybkim tempie. Na 50 kilometrów następuje seria defektów. Pierwszy „wysiada” Ru-

mun Chicomban, któremu nawałiła guma. Pech dosięgnął również dotychczasowego lidera, Czecha Krejcu, którego spotkał ten sam los. Kilkadziesiąt metrów dalej widzimy Kapiaka, kłęczącego przy przednim kole. Również guma. Wszyscy jednak szybko uporali się z założeniem nowym gum i po pewnym czasie już się znajdują w czołówce.

Prowadząca wyścig piątka kolarzy naciska silnie na pedały. Zawodnicy jadący za nimi zaczynają się rozciągać, formując się w większe i mniejsze grupy. Kapiak pragnie widocznie oderwać się od reszty, bo w pewnej chwili odległość między nim a czołówką, złożoną z Jugosłowian i Czechów, wzrosła prawie do trzydziestu metrów. Ci jednak nie dają za wygraną. Krejcu ciągnie za sobą Poredsky'ego, przy którym jedzie Zoric. Po krótkim pościgu cała czwórka jedzie w jednej grupie. Za nimi w odległości kilkudziesięciu metrów kręci druga grupa, złożona z kilkunastu kolarzy, między którymi z Polaków znajdują się Nowoczek, Wrzesiński, Wyglenda i Leśkiewicz.

Prawdopodobnie poprzedni „spacer” na trasie Katowice — Kraków dobrze zrobił zawodnikom, bo spogląda-

jąc na licznik w samochodzie, widzimy strzałkę wskazującą 40 km. na godzinę. A więc szybkość nieźła.

Duży wąż kolarzy rozciąga się coraz bardziej. Czołówka znacznie się już oddaliła od reszty. Doskonale dysponowali Jugosłowianie zaczynają się na dobre rozkręcać. Są to naprawdę świetni kolarze. Coraz bardziej powiększa się odległość między nimi a pozostałą grupą. Zle się dzieje, że nikt nie próbuje ich gonić.

Tymczasem Zoric i Poredsky zdobywają około dwu minut przewagi. Wreszcie czołówka zrywa się do pościgu. Kapiak wysuwa się na czoło, za nim w odległości kilku metrów mknie Krejcu, następnie Jugosłowianin Horvatic, którego trzyma się Wrzesiński. Jednak obydwaj pierwsi Jugosłowianie oddalili się już znacznie.

Kapiak sam próbuje szczęścia i dodaje gazu.

Jesteśmy już w odległości 30 km. od Pielc. Warszawianin „rozrabia” coraz bardziej. Rośnie odległość między nim a dalszą grupą, w której Horvatic jak i Krejcu wydają się jakby przemoczeni. Kapiak jedzie więc samotnie, pragnąc mimo wszystko dogonić uciekających Poredsky'ego i Zorica. W jadącej za nim grupie następuje przeszerogowanie. Horvatic wysuwa się naprzód, zostawiając Krejcu i Wrzesińskiego. Tuż przed Kielcami mijamy zawodników, by wczesniej przybyć na metę. Poredsky i Zoric jadą doskonale.

Między nimi zapewne rozegra się walka o pierwsze miejsce.

Wreszcie wjeżdżamy do Kielc. Meta mieści się na stadionie. Wszędzie panuje porządek. Tłumy publiczności wyciekują pierwszych zawodników. Sygnalizujemy przyjazd dwóch Jugosłowian. Publiczność się niecierpliwi i denerwuje.

Po kilku minutach ukazują się Poredsky i Zoric. Jadą razem finiszując zwyciężce. Na prostej Poredsky okazał się jednak lepszy i wygrał etap różnicą kilkunastu centymetrów przed Zoricem. W 5 minut później wpada na metę witany burliwymi oklaskami Kapiak, po 3 minutach Horvatic, dalej Krejcu i Wrzesiński.

Wyniki przedstawiają się następująco:

1) POREDZKY (JUG.), 2) ZORIC (JUG.) W CZASIE 3:54:30, 3) KAPIAK — 3:59:32, 4) HORVATIC (JUG.) — 4:02:30, 5) KREJCU (CSR) — 4:06:29. Dalsi Polacy przybyli w następującej kolejności: 6) WRZESIŃSKI, 9) NOWOCZEK, 20) LEŚKIEWICZ, 22) WYGLENDĄ, 25) JANKOWSKI.

Leaderem po tym etapie został ZORIC (Jug.) mając czas ogólny 29:32:00,2, za nim kroczy KREJCU — 29:37:24,2 i KAPIAK — 29:38:25.

DRUŻYNOWO POLSKA I ZAJMUJE PIERWSZE MIEJSCE Z WYNIKAMI 89:12:48,4 PRZED CSR II.

Dziś — ostatni etap gigantycznej Imprezy. Zwycięstwo musi zostać przy nas!

Sprostowanie

Do wzmianki w numerze 125 z dnia 7 maja wkradła się pomyłka. Prosząc ją niniejszym, podajemy, że na zawodach kolarskich w Krakowie zwycięstwo odniósł Kupczak w czasie 12,8 przed Beklem — 12,9, Janickim — 13,8 i Mustalem.

Bokserzy jugosłowiańscy

zmierzają się w Warszawie z pięściami „Gwardii”

Wczoraj rano przybyła do Warszawy jugosłowiańska drużyna bokserska „Milicjoner”. Goście spotkają się w meczu towarzyskim z ZS Gwardia, w skład której wchodzi najlepsza pięść naszych zespołów milicyjnych. Interesujący pojedynek jugosłowiańskich i polskich milicjantów odbędzie się dzisiaj o godz. 11-ej na kortach Legii.

Przypuszczalny skład ZS Gwardia przedstawiać się będzie następująco:

w. musza: Patora, w. kogucia: Sobkowiek, w. piórkowa: Antkiewicz, w. lekka Skierka, w. półśrednia: Iwański, w. średnia: Kolczyński, w. półciężka: Archadzki i w. ciężka: Szymura. W zestawieniu tym mogą zajść pewne zmiany i tak zamiast Skierki wystąpiłby Komuda, a w miejsce Kolczyńskiego — Szymankiewicz.

W zespole jugosłowiańskim walczyć

będą następujący zawodnicy wg. wag:

Andrejevic — mistrz Jugosławii, Pavlovic - Stamenkovic — mistrz Serbii, Matić — mistrz Belgradu, Zikić — mistrz Serbii, Dżepina — mistrz Bałkanów, Lazarevic — mistrz Serbii i Mixcovic — mistrz Belgradu.

Jest to pierwsza wizyta bokserów jugosłowiańskich w Polsce. O ile przed wojną Jugosłowianie zaliczani byli w konkurencji międzynarodowej raczej do słabej klasy bokserskiej, to obecnie po czynili na tym odcinku duży krok naprzód. Na mistrzostwach słowiańskich w Pradze Pavlovic uzyskał wynik remisowy z Grzywoczem, a Dżepinie przyznano zwycięstwo nad Olejnikiem. Poza tym Dżepina ma na rozkładzie Węgra Szalaya, który jak wiadomo, pokonał Torme.

Ogólnopolskie Igrzyska Z. Z.

będą przeglądem we wszystkich dziedzinach sportu

W dniach od 19 do 22 sierpnia br. odbędą się w Warszawie pierwsze ogólnopolskie igrzyska sportowe Związków Zawodowych.

Rada Kultury Fizycznej przy Centralnej Komisji Związków Zawodowych pragnie w ten sposób dokonać przeglądu sportowców, zrzeszonych w organizacjach sportowych różnych branż.

Impreza ta zapowiada się niezwykle ciekawie, bowiem bardzo wielu sportowców naszej ekstraklasy należy do organizacji sportowych, opartych o Związki Zawodowe.

Organizowane przez ZZ igrzyska sportowe mieć będą specjalny charakter. W dotychczas urządzanych pokazach kultury fizycznej ograniczono się jedynie do turniejów gimnastycznych, zakro-

jonych na większą skalę — przyszła „Olimpiada Krajowa” natomiast obejmie również inne dziedziny sportu, jak piłka nożna, lekkoatletyka, pływanie, boks, tenis i inne.

W igrzyskach wezmą udział reprezentacje 15 związków branżowych, jak również reprezentacja klubów międzyzwiązkowych. Pośród zawodników każdej reprezentacji nie może przekroczyć 245 zawodników.

Ponieważ zawody odbywać się będą w 12 konkurencjach, na teren igrzysk przeznaczono stadion Wojska Polskiego, basen pływacki, korty tenisowe Legii i Agrykolę. Jako pomieszczenie dla kierownictwa poszczególnych reprezentacji służyć będzie lokal Związku Pracowników Budowlanych, który znajduje się za stadionem Wojska Polskiego.

